

Hylli i Dritës

Ubi Spiritus Domini, ibi libertas.

(II. ad Cor. III. 17)

-
1. Tue pëoue, do të bähemi të zoit e pönës	Fq. 665
2. Moshë e re e tagret në mirërritje të sajë	„ 670
3. Per Historin e Alfabetit Shqyp	„ 676
4. Ymeri prej Mujës (Rapsodi)	„ 685
5. Theodor Ippen në Shtatëdhjetvetur	
të jetës së vet	„ 643
6. Një dorshkrim i vjetër 1671 mbi Shqypni	„ 699
7. Mirdita	„ 704
8. Shtëpia vjetra pleqt	„ 709
9. Shtetësi e trishtueshme	„ 712
-

SHKODER

Shtypshkroja Francenkaue

1931.

HYLLI I DRITËS

e Perkohshme muejore 48-64 faqesh
del me 15 të setcillit muej.

Drejtimi: „HYLLI I DRITËS“

Kuvendi Françeskan
Shkoder.

Pajtimi (Per nji vjetë)

Fr. år 10.

„ „ jashta Shqypnije „ 12.

Nji Numer i posaçem Fr. år 4.

Tue pûnue, do të bâhemi të zott e pûnës.

Mojin e kaluem, Ministrija e Arsimit, me një çarkore të veten, urdhnoi që xansat e shkollave, për një javë rresht të lëshin shkollën e t' n vëshin me mjellë bîmë. Kësaj javë, çarkorja e thret „Java e drûnit“.

Si për çë do punë të ré, u gjet kush foli mirë edhe kush e kritikoi kësaj hap të bâm nder shkolla e në moshën e ré shqyptare. Me të vertetë se është një javë e humbun për mësimin shkollues teorik; njëmend se t' ish këndë organizue pûna mâ mirë e mâ me kohë, kish bâ efekt mâ teper e i kish gje-gjë qellimit shumë mâ mirë, por, vjeten e ardhshme, po nuk u tallem me fillimin e shkollave, po sajue një projekt të studjuem dér nder imtime mâ të vogla, tue u dhanë rand-sin përkatse, thomi se do të mundë davariten arsyet e atyne, të cillët nuk e shohin me s'f të mirë javën e drûnit.

Kâ gjasë se kjo idé nuk është një krijim i jonë; nemosë fjala «java e drûnit» dâ si një titull i përthyer kush di prej çë farë giûbe. Porsi inicjativë në vetë, për vendin t' onë, kû, çë mos kund, jemi mangut për edukatën e perbashtë, të thonë kush të duej, si të duej me thanë, se na e shohim porsi një punë fort me vend.

E jo vetëm na, por, në kësaj qytetin t' onë, të gjithë arsimtarët e shkollave të ndryshme e kuptuen mirë veshtirimin e naltë të këtij projekti edhe u vûn me gjoks t' a zbatojn. Drejtorat vetë u prân xansvet, ata vetë me gjithë shokë

kapen vangë e shaterkaz, çilen gropa, dliren gur, bajten dhë e mollen bîmë.

Po këta kû shkojn? — Kështû habîshem pvetshin shoqishojn nierzt e popullit, kahë djelmt e tyne, nji javë rreslt, si nji ditë per ditë, palë e palë u bishin rrugavet të qytetit, jo me libra e me tefterë në dorë, por me bîmë e me almise bujqsije në krah.

Në mëndyrë të veçantë puntorët, katundarët e malcorët, qi ndollshin në kalim, buzqeshtë e me fëtyrë në gëzim, si të dojshin me e dhânë edhe ata pelqimin e vet, knaqshem u ndalshin me kundrue at urdi të ré qi endej per të paren herë para sÿvet të tyne.

Pa dyshim ky ásht nji fenomen i rí në jeten e n' edukaten shqyptare, fenomen i zoti me prekë thellë shpirtin e popullit t'onë e me bâ nji shndrrim të madh në mentalitet e në jeten e shqyptarit. Qe arsyeja per të cillen dishrojm të mërret me mâ të madhin serjozitet kjo inicjativë, qe edhe arsyeja pse e perkohshmja e jonë mërret me «javen e drânit.»

«Hylli», që se leu, kurdoherë e gjurmoi jeten shqyptare nder të gjitha shndrrimet e saja, e sá kû muejti, dha at kontributin e vet per zgjimin e shpirtit e të kulturës së vendit. Randsí të pashoqe ká edukata e shqyptarit per jeten e perbashkët, per hygení, per estetikë, per industri, per ekonomí e per punë. Që do veper qi të bâhet per me e qasë shqyptarin nder këto lamije sá të nalta aq të nevojshme, jo na, por kush do t' i thotë vetit intelektual, do t' a shikjojë me sÿ të mirë, do t' a mârrë me entuzjazem, do t' a mprojë me të gjitha fuqít.

Prejse kemi nder dej rrjedhimet e konservatizmit të parvet t'onë, prejse nuk jemi mësue me pá punë të kryeme sikush prej shqyptarvet, prejse duçm të mos bâhen punët sá

